

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816205573
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8816205573.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: G. C.N., P. XX.XX.XXXX, X. Y. J. Č.. XX, XXX XX J., o zaplatenie sumy 1.195,00 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.195,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.195,- eur od 31.01.2009 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré trovy je p o v i n n ý zaplatiť žalovaný a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.07.2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.195 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.195 eur od 31.01.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Tunajší súd rozsudkom, č. k. 5Csp/40/2016 - 39 zo dňa 17.05.2017, žalobu žalobcu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že žalobcom predložená zmluva o úvere nie je zmluvou spotrebiteľskou podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Išlo o zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, teda o tzv. nepomenovanú zmluvu. Ide o zmluvu, v ktorej je jednoznačne vyznačený účel, na ktorý poberá úver žalovaný, a to na účel podnikania. Nemožno teda hovoriť o spotrebiteľskej zmluve. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Táto okolnosť vyplýva z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C-484/01. Takáto zmluva o úvere nemusí obsahovať údaje o RPMN a ďalšie náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z.. Skutočnosť, že zmluva má povahu formulárovej zmluvy ešte nevytvára predpoklad, že zmluvu je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú. Pod pojmom formulárová zmluva je potrebné rozumieť zmluvu, ktorú používa dodávateľ, alebo podnikateľ v dvoch a viacerých prípadoch a zväčša je vopred pripravená. Uvedený postup je súčasťou bežnej podnikateľskej praxe a má za účel zjednodušiť kontraktačný proces. Z rozsudku Najvyššieho súdu Spolkovej republiky Nemecko z 22.12.2004 sp.zn. VIII ZR 91/04 vyplýva, že ak spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, napríklad pre to, že inak by druhá strana spotrebiteľskú zmluvu neuzatvorila, je potrebné takýto záväzok posudzovať ako obchod a nie ako

spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko treba chrániť dobrú vieru dodávateľa a dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva. Uzavretiu predmetnej zmluvy predchádzalo vypísanie tzv. žiadosti o úver z XX.XX.XXXX. V tejto žiadosti žalovaný dobrovoľne uvádzal skutočnosti týkajúce sa jeho podnikateľskej činnosti, a to identifikačné číslo, daňové identifikačné číslo, obchodné meno a miesto podnikania, v dôsledku čoho poverený zástupca žalobcu usúdil, že žalovaný koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Uplatnený nárok nie je premlčaný, a to z dôvodu, že Okresný súd Vranov nad Topľou trestným rozkazom sp.zn. 2T/57/2011 z 27.4.2011 odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 17.5.2011. Uplatnený nárok nie je teda premlčaný. V zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Žalobca sa domáha zaplatenia predmetnej sumy s prísl. titulom náhrady škody, a to z toho dôvodu, že Okresný súd Vranov nad Topľou uvedeným trestným rozkazom uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobcu odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

3. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyše je aj nepreskúmateľné. Nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia dosahuje intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade žalobcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalovaný dňa XX.XX.XXXX so žalobcom prostredníctvom mandatárky uzatvoril zmluvu o úvere č. XXXXXXX na sumu 20.000,- Sk, zvýšenú o poplatok v sume 15.000,- Sk a tento dlh sa zaviazal splácať v pravidelných 10-tich mesačných splátkach po 3.600,- Sk, počnúc XX.XX.XXXX. Tieto finančné sumy súd prvej inštancie prepočítal v odôvodnení svojho rozhodnutia aj na euro. Uvedenú zmluvu o úvere posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu spotrebiteľskú, avšak bez bližšieho odôvodnenia a vysvetlenia, z čoho takýto záver o spotrebiteľskom charaktere vzťahu medzi sporovými stranami vyvodil. Tento záver súd prvej inštancie urobil napriek tomu, že zo zmluvy, ktorá je v písomnej forme pripojená k spisu (č.l. 12) vyplýva, že predmetné finančné prostriedky si žalovaný požičal na účely podnikania tak, ako je to zaškrtnuté vo formulári zmluvy. Súd prvej inštancie žiadne bližšie dokazovanie na objasnenie charakteru tejto zmluvy a z toho vyplývajúceho vzťahu sporových strán neurobil, vo veci rozhodol síce po nariadení pojednávania na deň 17.5.2017, avšak bez bližšieho dokazovania a bez vypočutia sporových strán. Takýto postup nemožno považovať za správny, pokiaľ súd chce urobiť záver o charaktere vzťahu medzi sporovými stranami a o charaktere zmluvy, ktorá tento právny vzťah založila. Nemožno vychádzať len z konštatovania súdu prvej inštancie, že ide o spotrebiteľský vzťah medzi sporovými stranami bez bližšieho zdôvodnenia, pričom tento záver je vlastne v rozpore s dôkazom, ktorý sa v spise nachádza - predmetnou úverovou zmluvou. Existujú aj pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie v tom zmysle, že súd považuje nároky uplatnené v tomto konaní bez ďalšieho za premlčané. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že námietku premlčania v prejednávanej veci nevzniesla žiadna zo sporových strán (teda primárne žalovaný) a k aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa by mohol súd prvej inštancie aj bez návrhu prikrčiť len vtedy, ak by bolo bezpečne preukázané, že ide o spotrebiteľský vzťah, čo v prejednávanej veci vzhľadom na vyššie uvedené náležite preukázané nebolo. Navyše treba pripomenúť, že žalobca si uplatňuje sumy, ktoré sú predmetom tohto konania titulom náhrady škody z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k úverovému podvodu, za ktorý bol aj právoplatne odsúdený uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou. Trestná zodpovednosť žalovaného bola teda ustálená, a týmto rozhodnutím je viazaný aj súd v občianskom sporovom konaní (§ 193 CSP). S uvedenými okolnosťami sa súd prvej inštancie nevyporiadal, a preto jeho rozhodnutie je v zmysle vyššie uvedeného nepreskúmateľné, čo je zároveň dôvodom na zrušenie rozhodnutia v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátenie veci na ďalšie konanie v zmysle § 391 ods. 1 CSP. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie vypočúť sporové strany, teda predovšetkým žalovaného a bezpečne zistiť charakter zmluvy, ktorá bola medzi sporovými stranami uzavretá a posúdiť teda aj charakter vzťahu, ktorý na základe tejto zmluvy medzi sporovými stranami vznikol. Súd prvej inštancie bude musieť sa vypořadať s tým, že v úverovej zmluve je uvedené, že túto pôžičku (úver) bral žalovaný od žalobcu na účely podnikania. K aplikácii § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bude môcť súd prvej inštancie prikrčiť len vtedy, ak bude bezpečne zistené, že charakter vzťahu medzi sporovými stranami je skutočne

spotrebiteľský. Až po takto vykonanom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

4. Na základe týchto skutočností, súd prvej inštancie pristúpil k posúdeniu veci podľa právneho názoru Krajského súdu v Prešove.

5. Na pojednávaní dňa 18.04.2018 bol na nasledujúce pojednávanie dňa 11.06.2018 písomne predvolaný žalobca a žalovaný s tým, že účasť žalovaného je bezpodmienečne nutná, nakoľko ho súd potreboval vypočuť v konaní na okolnosti, či úverovú zmluvu, ktorú uzavrel so žalobcom, keď bral úver, uzavrel ako podnikateľ - živnostník s tým, že úver bral na účely podnikania alebo úverovú zmluvu - úver, bral ako fyzická osoba, nie na podnikanie. V danom prípade Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 21.11.2017 sp. zn. 1Co/36/2017-58 zrušil rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou zo dňa 17.05.2017 sp. zn. 5CSp/40/2016-39 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že je potrebné zistiť a vypočuť sporové strany, predovšetkým žalovaného a bezpečne zistiť charakter zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi sporovými stranami a posúdiť, či ide o zmluvu - úver, ktorý bral žalovaný od žalobcu na účely podnikania alebo nie. Preto je výsluch žalovaného potrebný. V prípade, že sa bez ospravedlnenia nezúčastní, bude mu uložená poriadková pokuta. Ďalej sa uložilo žalovanému, aby súdu v lehote 10 dní zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom bude uvedené, aký rozsudok v tejto veci žiada vydať a aké má návrhy na dokazovanie, ktoré by mal vykonať súd na odročenom pojednávaní. Zástupca žalobcu bol takisto vyzvaný, aby súdu zaslal prípadné návrhy na dokazovanie v lehote 10 dní a takisto zaujal stanovisko, či v danom prípade uzatvoril úverovú zmluvu a poskytol úver žalovanému ako podnikateľovi na podnikanie alebo ako fyzickej osobe. Od Okresného úradu, živnostenské oddelenie J. P. X. bola vyžiadaná správa či žalovaný, G. C., P. XX.XX.XXXX, Y. J. XX, A. J. P. X., má vydané živnostenské oprávnenie a v prípade, že áno, súd požiadal o zaslanie tohto výpisu zo živnostenského registra - úplný výpis zo živnostenského registra od začiatku vykonávania živnosti až po dnešnú dobu. V prípade, že žalovaný G. C. nemá vydané živnostenské oprávnenie, žiadal súd zaslať aj negatívnu odpoveď. Uvedenú správu si súd vyžiadal zaslať v lehote 15 dní k č. k. 5Csp/40/2016.

6. Z Výpisu zo Živnostenského registra súd zistil, že predmet(y) podnikania u žalovaného sú už zrušené alebo zaniknuté. Stolárstvo, ako predmet podnikania, so vznikom živnostenského oprávnenia dňa XX.XX.XXXX a zánik živnostenského oprávnenia dňa XX.XX.XXXX. Demolácie, predmet podnikania, so vznikom živnostenského oprávnenia dňa XX.XX.XXXX a zánikom živnostenského oprávnenia dňa XX.XX.XXXX.

7. Žalobca doručil svoje vyjadrenie súdu dňa 22.05.2018, k účelu poskytnutia úveru žalovanému. Žalobca uviedol, že Na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX bol Žalovanému poskytnutý úver na účely výkonu podnikania. Žalovaný v Zmluve uviedol svoje obchodné meno, identifikačné číslo, miesto podnikania a účel podnikania zaškrtnol priamo v strede zmluvy a uvedené prehlásenie potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. V prípade postavenia Žalobcu je treba akcentovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s Žalovaným vstupoval. Argumentácia Žalobcu v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG publikovaný o.i. v Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentár. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 468 - 469). Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu; per analogiam zamestnancom), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá vieru je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04 publikovaný o.i. v Eliáš, K. a kol.: Občanský zákoník. Velký akademický komentář. 1. svazek. § 1 - 487. Praha, Linde 2008, s. 324; Selucká, M. Ochrana spotřebitele v soukromém právu. 1. vydání. Praha : C. H. Beck 2008, s. 54). Na podporu svojich tvrdení Žalobca uvádza rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, ktorý v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/22/2011 uvádza nasledovné :V prejednávanej veci pritom súd dospel k záveru, že v prípade žalobkyne v tomto prípade nejde o spotrebiteľku, predmetný právny vzťah nemožno hodnotiť ako vzťah spotrebiteľský. Išlo tu síce o zmluvu o úvere, avšak nie o úver spotrebiteľský. Ďalej súd uvádza nasledovné „K tomuto záveru súd dospel na základe vykonaného dokazovania, keď žalobkyňa celkom jednoznačne vstupovala do úverového vzťahu so

žalovaným ako podnikateľka - živnostníčka, čo je zrejme už len z obsahu samotnej zmluvy o úvere. Informácia o žalobkyni ako podnikateľke totiž nevychádza z jedného zaškrtnutého políčka, ako sa to snaží žalobkyňa zavádzajúco podsunúť, ale z viacerých celkom jednoznačne vyplnených údajoch o žalobkyni ako podnikateľke, vrátane jej IČO, označenie OÚ Trnava, kde je v živnostenskom registri zapísaná a obsah zmluvy o úvere nepripúšťa o tom, že žalobkyňa si úver zobrala ako podnikateľka absolútne žiadne pochybnosti. Preto je nenáležitá aj argumentácia žalobkyne, že v prípade pochybnosti treba daný vzťah považovať za spotrebiteľský. Nakoľko predmetný právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi na základe zmluvy o úvere, nie je spotrebiteľským vzťahom, nemožno naň aplikovať žiadne z ustanovení Občianskeho zákonníka, Zákona o ochrane spotrebiteľa, Zákona o spotrebiteľských úveroch ani ustanovenie § 153 O.s.p. " Súd posudzoval rovnako ako v prípade Žalobcu zmluvu o úvere uzatvorenú za účelom podnikania, pri ktorej sa domáhal navrhovateľ jej spotrebiteľského charakteru. Žalobca dáva do pozornosti aj rozhodnutie Okresného súdu v Bratislave IV, sp. zn. 4C/26/2011, ktoré obdobne rozhodovalo vo veci zmluvy o úvere s vyznačeným účelom podnikania. Návrh na začatie konania bol zamietnutý, a to s odôvodnením „Zmluva o úvere bola uzatvorená na základe Obchodného zákonníka, je absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, a strany si medzi sebou dohodli, že všetky ich právneho vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Vzhľadom na uvedené nie je možné považovať navrhovateľa za spotrebiteľa a uzatvorenú zmluvu za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, preto ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v tomto prípade nie sú vôbec aplikovateľné.“ „Niet sporu o tom, že zmluvné vzťahy uzatvárané medzi dodávateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom spĺňajú požiadavku spotrebiteľského vzťahu. Pokiaľ je ale predmetom tohto vzťahu účelovo poskytnutý úver (v prejednávanej veci úver na účel povolania) a túto účelovosť žiadny z účastníkov vzťahu nespochybnil, potom vzhľadom na § 2 písm. a) ZoSÚ, nejde o spotrebiteľský úver, a na tieto zmluvné vzťahy (úverové zmluvy) nemožno citovaný právny predpis aplikovať. Úvery poskytnuté na účel zamestnania, povolania, podnikania nemajú povahu spotrebiteľského úveru upraveného zák. č. 258/2001 Z. z. (neskôr zák. č. 129/2010 Z. z.) a ochrana spotrebiteľa o obmedzení a neskôr úplnom vylúčení zabezpečenia zmienkou sa na tieto úvery (druhy zmlúv) nevzťahuje (obdobne NS SR 5Cdo 415/2012). Aplikácia ZoSÚ preto v prejednávanej veci nie je možná. (Uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 18CoE/313/2016-47 zo dňa 31.05.2017). Žalobca si dovoľuje dať do pozornosti Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.2.2017, sp. zn. 14Co/975/2015, ktorý rozsudok okresného súdu potvrdil. Vo svojom odôvodnení konštatoval, že „ Odvolací súd poukazuje na to, že neobstojí tvrdenie žalobkyne uvádzané v odvolaní , kde poukazuje na prenesenie dôkaznej povinnosti na žalovaného s tým, že práve žalovaný mal preukázať, že poskytnutý úver bol poskytnutý na výkon zamestnania. Súd prvej inštancie správne v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu v situácií, ak predložená kópia zmluvy o úvere obsahovala v písomnej forme zachytené prehlásenie ňou osobitne podpísané, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté na výkon zamestnania.“ Žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na Rozsudok Najvyššieho súdu Spolkovej republiky Nemecko zo dňa 22.12.2004, sp. zn.: VIII ZR 91/04 podľa ktorého: „Ak spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, napr. preto, že inak by druhá strana spotrebiteľskú zmluvu neuzatvorila je potrebné takéto záväzok posudzovať ako obchod a nie ako spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko je treba chrániť dobrú vieru dodávateľa a dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva.“ Žalovaný priložil k žiadosti o poskytnutie úveru, za účelom preukázania svojej bonity Žalobcovi potvrdenie o príjme, z ktorého jednoznačne vyplýva, že mu patrí postavenie podnikateľa. Uvedené potvrdenie priložil žalobca v prílohe svojho podania.

8. Z priložených faktúr, ktoré slúžia ako daňový doklad zistil, že žalovaný si za prevedenie pomocných stavebných prác za mesiac N. XXXX na stavbe vyúčtoval faktúru vo výške 19.200,- Sk, faktúru vo výške 40.198,- Sk, faktúru vo výške 47.800,- Sk.

9. Keďže žalovaný na výzvu súdu nereagoval, súd na pojednávaní dňa 11.06.2018, opätovne odročil pojednávanie za účelom vylúču žalovaného na deň 15.08.2018 s tým, že účasť žalovaného je nutná, pretože ho súd potrebuje vypočuť ohľadom uzavretia zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzavrel so žalobcom s tým, že je potrebné zistiť, či táto zmluva bola uzavretá za účelom podnikania a či finančné prostriedky získané z tejto zmluvy o úvere boli použité na podnikanie alebo zmluva bola uzavretá na fyzickú osobu.

10. Dňa 15.08.2018 súd za účelom opätovného predvolania žalovaného odročil pojednávanie na 07.11.2018 s tým, že bol predvolaný žalobca. Písomne bol predvolaný aj žalovaný, a to jednak prostredníctvom úradnej tabule a web Okresného súdu vo Vranove nad Topľou, s tým, že tento bol

poučený, že súd ho potrebuje vypočuť, a to či v zmluve o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzavrel so žalobcom, POHOTOVOSTĚ, s.r.o., uzatváral ako fyzická osoba alebo úver bral za účelom podnikania, ďalej či tieto finančné prostriedky boli použité na podnikanie. Žalovaný G. C. bude poučený, že ak sa nedostaví, súd rozhodne podľa vykonaného dokazovania. Ďalej uložil žalovanému, aby súdu v lehote 15 dní zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom bude uvedené jeho stanovisko, pokiaľ sa týka uzavretia zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX v tom smere, či táto zmluva o úvere bola uzavretá za účelom podnikania a či finančné prostriedky získané z tejto zmluvy o úvere boli použité na podnikanie, alebo zmluva bola uzavretá na fyzickú osobu, prípadne nech uvedie všetky okolnosti, ktoré považuje za potrebné uviesť v súvislosti so zmluvou o úvere zo dňa XX.XX.XXXX. Žalovaný bol predvolaný aj prostredníctvom pošty z adresy trvalého bydliska podľa Registra obyvateľov SR. Dňa 07.11.2018 sa situácia zopakovala, žalovaný sa pojednávania nezúčastnil. Opätovne bolo pojednávanie odročené na deň 21.01.2019 a opätovne súd smeroval tie isté úkony k žalovanému ako na pojednávaní dňa 15.08.2018.

11. Dňa 21.01.2019 sa na pojednávanie dostavil žalovaný. Ten uviedol, že si to nepamätá, to je už viac ako 10 rokov dozadu. Má uzavreté dve zmluvy o úvere s firmou POHOTOVOSTĚ. Jedna zmluva zo dňa XX.XX.XXXX a ešte predtým uzavrel tiež jednu zmluvu z XX.XX.XXXX. Podľa zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX mu firma POHOTOVOSTĚ požičala sumu 20.000,- Sk. Následne má zmluvu z XX.XX.XXXX, kde mu mala firma POHOTOVOSTĚ poskytnúť ďalší úver, pôžičku 20.000,- Sk. Pokiaľ sa týka zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, tak k tomu uviedol, že podpis na tejto zmluve sa mu nezdá, že pochádza z jeho ruky. Predložil súdu zmluvu z XX.XX.XXXX, na ktorej je jeho podpis pochádzajúci z jeho ruky a túto skutočnosť nespochybňuje. Zmluva z XX.XX.XXXX je jeho, jeho rukou podpísaná. Pokiaľ sa týka zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, tak na tejto zmluve spochybňuje svoj podpis, takto sa on nepodpisuje. Dňa XX.XX.XXXX potreboval súrne peniaze na vyplatenie bytu, pretože vtedy ešte bývali v Y.. Potreboval sumu 20.000,- Sk, ktorú si od firmy POHOTOVOSTĚ požičal. Zaplatiť všetko, tzn., že celú sumu, ktorú si požičal 20.000,- Sk, vrátil. F firme POHOTOVOSTĚ nič nedlží. Uviedol, že predloží súdu vyjadrenie. Potrebuje však lehotu na to, aby spísal a zabezpečil všetky potrebné dôkazy. Súd preto uznesením odročil pojednávanie na neurčito s tým, že žalovanému uložil, aby súdu v lehote 60 dní predložil písomné vyjadrenie, v ktorom bude uvedené jeho stanovisko ku skutočnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré uvádza žalobca, t.j. žalovaný sa vyjadrí hlavne za akým účelom si požičal peniaze od žalobcu podľa zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX a o ktorej tvrdí, že na tejto zmluve je jeho podpis, ďalej uvedie, či namieta podpis na zmluve zo dňa XX.XX.XXXX. Predloží kópie dokladov, ktoré preukazujú jeho tvrdenia, t.j. zmluvy o úvere, ďalej predloží doklady o tom, že zaplatil celú pôžičku 20.000,- Sk, ktorú dostal od žalobcu dňa XX.XX.XXXX. Za týmto účelom žalovaný G. C. bol poučený, že má právo na svoje zastupovanie si zvoliť advokáta a v prípade, že nemá na to finančné prostriedky, môže požiadať o právnu pomoc Centrum právnej pomoci v L., O. X, ktoré mu zabezpečí zastupovanie advokátom bezplatne. Opis zápisnice z dnešného pojednávania bude doručený žalobcovi a zástupcovi žalobcu, aby súdu v lehote 30 dní zaslali písomné vyjadrenie, koľko zmlúv o úvere uzavrel žalobca so žalovaným, nakoľko žalovaný tvrdí, že má k dispozícii zmluvu o úvere zo dňa XX.XX.XXXX na sumu 20.000,- Sk a zo dňa XX.XX.XXXX na takisto sumu 20.000,- Sk, avšak v skutočnosti bolo mu vyplatené len 20.000,- Sk, ktorú sumu vrátil žalobcovi v plnom rozsahu. Preto v tejto súvislosti bude potrebné, aby žalobca spolu s vyjadrením predložil prehľad splátok, ktoré vykonal žalovaný G. C. v súvislosti so splácaním pôžičky - úveru, resp. pôžičiek - úverov, ktoré mu žalobca poskytol. Bude uvedený dátum splátky, výška splátky a bude uvedené, koľko z toho bolo započítané na istinu, úroky a prípadne iné poplatky.

12. Dňa 20.03.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie žalovaného v ktorom uviedol, že sa odvoláva na rozsudok zo dňa 17.05.2017, kde sa uvádza, že: trestný rozkaz bol žalobcovi doručený 06.05.2011. Žalobca získal nepochybne vedomosť o osobe škodcu a rozsahu škody najneskôr v priebehu trestného konania, v ktorom vystupoval ako poškodený s uplatneným nárokom. Po doručení rozsudku dňa 06.05.2011 mal žalobca riadne pokračovať v uplatnenom nároku na náhradu škody. Dobu, po ktorú bol žalobca činný rozhodne nemožno považovať za primeraný, preto nemožno to považovať za riadne pokračovanie v konaní. Po skončení trestného konania, odkázaním poškodeného ma občiansko - právne konanie, pokračovalo plynutie premlčacej doby. Dvojnásobná subjektívna premlčacia doba podľa § 112 Občianskeho zákonníka tak v predmetnej veci začala plynúť najneskôr dňa 07.05.2011 a uplynula dňa 07.05.2013. Keďže žalobca podal žalobu o náhradu škody na tunajšom súde až dňa 25.07.2016, urobil tak až po plynutí premlčacej doby. Nárok žalobcu na náhradu škody proti žalovanému tak súd považuje za premlčaný, preto ho v celom rozsahu ruší.

13. Na ďalšom pojednávaní dňa 23.10.2019, súd opätovne odročil pojednávanie na deň 18.12.2019, a to za účelom opätovného predvolania žalovaného, ako aj vyžiadania vyjadrenia od žalobcu. Písomne bol upovedomený žalobca a zástupca žalobcu s tým, že sa im uložilo, aby súdu v lehote 15 dní zaslali písomné vyjadrenie, v ktorom bude uvedené jeho stanovisko k tomu, čo vypovedal a uviedol žalovaný na pojednávaní dňa 21.01.2019 s tým, že opis zápisnice z tohto pojednávania sa doručuje zástupcovi žalobcu a žalobcovi spolu s predvolaním na pojednávanie, ďalej sa uložilo žalobcovi a zástupcovi žalobcu, aby sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 20.03.2019 na čl. 145, ktoré im bolo doručené a pre istotu sa opätovne doručuje žalobcovi a zástupcovi žalobcu, hlavne pokiaľ sa týka námietky premlčania zo strany žalovaného, ako aj ku ďalším skutočnostiam, ktoré žalovaný uvádza v tomto písomnom vyjadrení. Žalobca a zástupca žalobcu sú povinní zaslať písomné vyjadrenie v dvoch vyhotoveniach s tým, že okamžite po dôjdení tohto písomného vyjadrenia bude doručované žalovanému na adresu G. C., P. XX.XX.XXXX, Y. J. Č.. XX, prípadne na adresu aktuálneho trvalého bydliska podľa Registra obyvateľov SR s tým, že žalovaný bude zároveň predvolaný aj prostredníctvom úradnej tabule a web Okresného súdu vo Vranove nad Topľou s poučením, že súd ho potrebuje vypočuť k určitým skutočnostiam, potrebným na rozhodnutie a s tým, že ak sa nedostaví bez ospravedlnenia, súd vykoná dokazovanie a rozhodne podľa dôkazov, ktoré budú v spise. Pojednávanie dňa 18.12.2019 bolo opätovne odročené, a to za účelom vykonania úkonov, ako na pojednávaní dňa 23.10.2019.

14. Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 30.01.2020 uviedol, že má za to, že sa dostatočne vyjadril ku všetkým relevantným skutočnostiam prostredníctvom svojich predchádzajúcich podaní v danom konaní, na ktorých trvá v celom rozsahu. Žalobca k vyjadreniu žalovaného z pojednávania konaného dňa 21.01.2019 uvádza nasledovné: Žalobca eviduje dve uzavreté zmluvy so žalovaným a to zmluvu o úvere č. XXXXXXXX uzavretú dňa XX.XX.XXXX, ktorá je zo strany žalovaného uhradená v celom rozsahu a zmluvu o úvere č. XXXXXXXX uzavretú dňa XX.XX.XXXX. Na základe zmluvy č. XXXXXXXX bola žalovanému poskytnutá a vyplatená suma 663,88 EUR. Žalovaný do dnešného dňa uhradil sumu 215 EUR v nasledovných splátkach: dňa XX.XX.XXXX sumu 200,- EUR, dňa XX.XX.XXXX sumu 15,- EUR. Doposiaľ uhradené sumy sa započítavajú prednostne na istinu a až následne na príslušenstvo. Nakoľko žalovaný neuhradil ani sumu vo výške poskytnutého úveru, uhradená suma bola započítaná len na istinu. K vyjadreniu žalovaného ohľadom podpisu na zmluve o úvere č. XXXXXXXX uvádza žalobca nasledovné: Žalovaný sa vyjadril: „Pokiaľ sa týka zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX tak k tomu chcem uviesť, že podpis na tejto zmluve sa mi nezdá, že pochádza z mojej ruky.“ Žalobca má za to, že žalovaný ako osoba plne spôsobilá na právne úkony má dostatočnú schopnosť pamätať si skutočnosti ako sú uzatvorenie zmluvy, teda aj zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, nakoľko žalovaný nespochybnil existenciu zmluvy č. XXXXXXXX uzavretú dňa XX.XX.XXXX. Na základe uvedeného vyjadrenie, že si nie je istý, či osobou podpisujúcou zmluvu o úvere č. XXXXXXXX bol skutočne on, berie žalobca ako vykonštruovanú snahu o zneplatnenie zmluvy o úvere, na základe ktorej vystupuje žalovaný ako dlžník voči žalobcovi. Rovnako žalobca poukazuje na skutočnosť, že na počiatku výsluchu žalovaný nespochybnil, že uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX a to vyjadrením: „Ja mám uzavreté dve zmluvy o úvere s firmou POHOTOVOSŤ. Jedna zmluva zo dňa XX.XX.XXXX a ešte predtým som uzavrel tiež jednu zmluvu z XX.XX.XXXX.“ K premlčaniu záväzku žalovaného voči žalobcovi uvádza žalobca nasledovné: „Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.“ Žalobca má za to, že nakoľko sa vo veci od počiatku konalo a v konaní sa riadne pokračovalo, neprišlo k premlčaniu záväzku žalovaného.

15. Žalovaný sa aj napriek ďalším predvolaniam na deň 17.02.2020, na deň 03.06.2020, pojednávaní nezúčastnil.

16. Podľa § 132 Civilného sporového poriadku, v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

17. Podľa § 136 Civilného sporového poriadku, ak je to možné, žalobca v žalobe uvedie svoje telefónne číslo, elektronickú adresu, prípadne telefónne číslo a elektronickú adresu svojho právneho zástupcu.

Rovnako uvedenie telefónne číslo a elektronickú adresu žalovaného a osôb, ktorých výsluch ako dôkazný prostriedok označil, ak sú mu známe.

18. Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi strany vyplýva z osobitného predpisu (§ 215 ods. 1, 2; § 216 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

19. Z citovaných ustanovení vyplýva, že sú to práve účastníci konania (strany sporu), ktorí majú nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. V sporom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci platí dispozičná zásada a prejednávacia zásada. Účastníci sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a súd rozhodne, ktoré z navrhnutých a predložených dôkazov vykoná. Účastník, ktorý nepredloží dôkazy, ktoré má k dispozícii, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe predložených a vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

20. Na základe vyššie uvedených skutočností si súd vyžiadal od žalovaného na viacerých pojednávaniach, aby súdu v lehotách určených na pojednávaniach písomné vyjadrenie, v ktorom bude uvedené jeho stanovisko, pokiaľ sa týka uzavretia zmluvy o úvere zo dňa XX.XX.XXXX v tom smere, či táto zmluva o úvere bola uzavretá za účelom podnikania a či finančné prostriedky získané z tejto zmluvy o úvere boli použité na podnikanie, alebo zmluva bola uzavretá na fyzickú osobu, prípadne nech uvedie všetky okolnosti, ktoré považuje za potrebné uviesť v súvislosti so zmluvou o úvere zo dňa XX.XX.XXXX. Aj keď sa k niektorým skutočnostiam vyjadril písomne a ústne na pojednávaní, v jeho vyjadreniach bolo viacero nezrovnalostí, ktoré žiadal súd ozrejmiť, avšak nereagoval na ďalšie predvolania na pojednávania. Išlo o tie skutočnosti, že na začiatku sám žalovaný nespochybnil tú skutočnosť, že uzavrel so žalobcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, a to vyjadrením: „Ja mám uzavreté dve zmluvy o úvere s firmou POHOTOVOSTĚ. Jedna je zmluva zo dňa XX.XX.XXXX a ešte predtým som uzavrel tiež jednu zmluvu z XX.XX.XXXX.“ V ďalšom vyjadrení však popieral podpis na zmluve, vraj nepochádza z jeho ruky. Na základe týchto skutočností súd ukladal viackrát žalovanému povinnosť, aby sa vyjadril, aby bola preskúmaná dôvodnosť jeho tvrdení. Súd skonštatoval, že žalovaný aj súdu žiadne písomné vyjadrenia napriek opakovaným výzvam súdu a poučeniu nezaslal.

21. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že zmluvu naozaj nepodpísal. Navyše, sám uviedol, že so žalobcom uzatvoril dve zmluvy. Sám uviedol, že zmluva, o ktorej tvrdí, že ju nepodpísal, uzatvoril dňa XX.XX.XXXX. Na viaceré výzvy súdu žiadnym spôsobom nereagoval, pojednávaní sa zúčastňoval len sporadicky, inak sa nezúčastňoval, a to bez ospravedlnenia. Svoje tvrdenia voči žalobcovi žiadnym spôsobom nepreukázal. Neuviedol to, na čo bol vyzvaný. Neuviedol nič, čím by preukázal svoje tvrdenia, a preto má súd za to, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno.

22. Súd na základe vyššie uvedeného bol toho názoru, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o tom, že podpis na zmluve zo dňa XX.XX.XXXX nepochádza z jeho ruky, nepreukázal, že peniaze, ktoré mu boli poskytnuté, mu boli poskytnuté ako FO. Nepreukázal, že medzi ním a žalobcom neexistuje taký právny vzťah, z ktorého pre žalovaného vyplýva povinnosť žalobcovi zaplatiť uplatnenú pohľadávku. Samotná zmluva bez ďalšieho dôkazu nepreukazuje tvrdenie žalovaného. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd rozhodol v zmysle podanej žaloby a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

23. S poukazom na § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

24. V tomto konaní, vzhľadom na vyššie uvedeného skutočnosti nebolo preukázané, že ide o spotrebiteľský vzťah. Súd sa pridrižiava aj názoru Krajského súdu v Prešove, ktorý v uznesení, č. k. 1Co/36/2017 - 58 zo dňa 21.11.2017, uviedol, že žalobca si uplatňuje sumu, ktorá je predmetom tohto

konania titulom náhrady škody z dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k úverovému podvodu, za ktorý bol aj právoplatne odsúdený uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou. Trestná zodpovednosť žalovaného bola teda ustálená.

25. Na záver súd uvádza, že z hľadiska zásad dokazovania uplatňovaných v súdnom konaní, sporové konanie, kde proti sebe stoja dve strany v postavení žalobcu a žalovaného, je ovládané prejednávacou zásadou. Podstatou tejto zásady spočíva v tom, že procesná povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci samej / t. j. povinnosť tvrdenia /, ako aj procesná povinnosť navrhovať dôkazy na preukázanie týchto tvrdených skutočností (t. j. dôkazná povinnosť) je záležitosťou účastníkov konania. Splnenie dôkaznej povinnosti tým spôsobom, že procesná strana preukáže svoje tvrdenia, vedie k uneseniu dôkazného bremena a teda k priaznivému výsledku sporu. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena, t. j. nepreukázania tvrdených skutočností, je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazní bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, t. j. neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Nesplnenie dôkaznej povinnosti ohľadom vlastných tvrdení v sporovom konaní má za následok procesnú zodpovednosť.

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

29. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Nakoľko bola žalobcom podaná žaloba v plnom rozsahu dôvodná, žalobca bol voči žalovanému úspešný v celom rozsahu, a preto mu bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.